

Cinege mesék: Angyalszárnyon érkezik a (kis) Karácsony

Mit is jelent a címben az, hogy kis karácsony?

Azt, hogy nálunk a csoportban már évek óta nincs karácsonyfa feldíszítve és nincs "előre hozott" ünnep, ezért aztán nincsenek ajándékok sem és "klasszikus értelemben" műsor sem. A nagy karácsonyi csodát, varázslatot meghagyjuk a családoknak, hiszen ez az egyik legszebb családi ünnep, melynek az otthonokban kell kiteljesedni.

Mi van akkor helyette? A várakozás ideje, mely alatt "díszbe öltöztetjük a lelkünket" és ez legalább annyira fontos része az ünnepnek, mint az amikor elérkezik a várva várt nap.

A várakozás ideje alatt rengeteg minden történik:

ő- a "lecsupaszított" csoportszoba, folyosó, öltöző, tornaterem díszbe öltözik a gyerekek által készített apróbb, nagyobb alkotásoktól. Minden nap elkészül, felkerül valami, amitől egyre ékeesebb, fényesebb lesz körülöttünk minden.

- mézeskalácsot sütünk a nagyszülőkkel

- adventi vásárt rendezünk

- várjuk a Mikulást
- Borbála ágat hajtattunk. Luca búzát ültetünk és lessük, hogy kihajt-e, növekszik-e
- tarisznyával felszerelve Lucázni indulunk
- gyertyát öntünk és festünk és közösen kitaláljuk, hogy mi is történjen a Karácsonyváro délutánon, amikor a családok apraja és nagya vendégségbe jön hozzánk.

Ez az egyik legizgalmasabb része a várakozásnak. Ülünk a körben és mindenki elmondhatja, hogy mit is csináljunk ezen a napon. a gyerekek és mi, felnőttek is. Az idei évben a következő ötletek hangzottak el:

Páki Kristóffal karácsonyi dalt szeretett volna énekelni. Emese a barátnőivel bábozni, Liza verset mondani. Zéti zene-bonát szeretett volna, Krisztián meg azt, hogy tanítsunk egy dalt a szülőknek. Zsófi ajándékok készítését javasolta. Jázi táncot, de úgy, hogy a fiúk felkérjék a lányokat. Fruzsi szerint teát kell főzni és süteményt sütni. Bonca egy karácsonyi "cipómese" kitalálását javasolta és Esztók szerette volna, ha együtt rajzolunk. Ehhez még elhangzott a mi kívánságunk is. építsünk közösen egy kandallót a gyerekek által megfestett téglákból. Ennyi ötlettel a tarsolyunkban kezdtük neki a készülődésnek, melynek első lépésként rendszerbe, sorrendbe raktuk őket:

1. Csoportszoba ismét teaházzá változik, ahol a szülők tea és sütemény mellett várakozhatnak, beszélgethetnek
2. A folyosón, a tornaterem felé menet lesz a "zene-bona" ritmusjátékokkal, mondókázással, énekléssel
3. A tornaterem ajtajában Páki és Kristóf énekel
4. A tornateremben Liza verset mond. Utána következik a tánc, az ének tanulás, bábozás és végül a rajzolás és befejezésül a közösen felépített kandalló körül gyertyagyújtás és az újonnan megtanult dal eléneklése.

Második lépésben megbeszéltük, hogy mit is kell elkészítenünk és, hogy ki mit vállal ezekből és napokig folyt a lelkes "munka". Az "önálló produkciókra" vállalkozók hol itt, hol ott verődtek össze próbára. Zsuzsi 26 hatalmas papírra a megtanulandó dal szövegét festette, A gyerekek tornakarikákat tekertek körbe szalagokkal, téglákat festettek, fenyőfákat ragasztottak gallyakból, ajándékokat készítettek filcből és mi, mint a jó íródeák írtuk a gyerekek szövegeit a Karácsonyról és egy-egy kódot is kitaláltunk mellé.

Zéti: Feldíszítjük a házat, és finomak az illatok. 5; 10; 8; 7;100

Blanka: A havat szeretem Karácsonykor. csillag, körte, 5

Emese: Akkor születik a Jézuska, és rengeteg ajándékot kapunk. háromszög; 0;csillag;6

Zselyke: Az a jó a karácsonyban, hogy apának és anyának nem kell sokszor mennie a dolgozóba. 2;6;4;6;8

Bogyó: Nekünk már megérkezett a karácsonyfánk, és lassan be lehet vinni és feldíszíthetem a hópelyhes díszekkel 8;0;11;E ;csillag

Jázi: Azért jó a karácsony, mert a fa körül nyitjuk az ajándékokat, és vendégeket várunk.8; téglalap, A, csillag, 0

Karácsonyváró nap délelőttjén már „csak” süteményeket kellett sütni, innivalókat készíteni és izgatottan várni a vendégeinket.

Egy kis kitérő: ünnepi menü a kelkáposztafőzelék helyett

Azért, hogy ez a nap ne legyen ilyen "egyszerű" mi még azt is kitaláltuk, hogy a gyerekek által "megszavazott" (tojásleves palacsintával) ünnepi menü kerüljön az asztalra ebédként.

Szerencsére ebben nagy segítségünkre voltak a szüleink, akik délre vagy 100 palacsintával leptek meg bennünket, mely nagyjából 10 perc alatt el is fogyott.

A Karácsonyváró délután

Amíg a szülők gyülekeztek a gyerekeket "jól eldugtuk" egy másik csoportszobában, ahol játszani tudtak, így amíg mindenki megérkezett volt egy pár perc a beszélgetésekre, teázásra és süti evésre, mert inentől kezdve beindult a kavalkád.:

1. játék a szülőkkel: Meg kellett keresni a saját gyereke által díszített és eldugott téglát a kezébe adott kód alapján. (A téglák hátuljára lezárt borítékba tettük a gyerekek szövegeit a Karácsonyról, de itt még nem volt szabad kinyitni és elolvasni) És, hogy miért kód, Mert idén az adventi mamuszaink is így nyíltak és ezt nagyon élvezték a gyerekeink. Gondoltuk a szüleink is. (Ráadásul ezek alatt a kódos napok alatt aztán valóban játszottunk a számokkal, formákkal.

Sokat.) Ki kellett húzni egy-egy szépen feltekert, díszített papírt a tartóból, melyen a dal szövege volt megtalálható és ezt sem volt szabad megnézni. Valamint egy-egy mécesest is kézbe kellett venni és a zene hangját követve eljutni a tornaterembe.

2. játék a szülőkkel: A tornateremben családonkénti elhelyezkedés után a folyosóról már hol hangosabban, hol halkabban a zene-bona, mondóka, ének, melyet kézzel alapján a gyerekek csaptak a ritmushangszerként használt kanalakkal. Az ajtóba érve a két fiú elénekelt a "Szálljatok le, szálljatok le" dalt és ez után következett az újabb "próbatétel": sötét folyosón álló gyerekeket a hangjuk alapján (Kipp, kopp, kopogok, én is, én is itt vagyok) kellett felismerni és amikor felismerte eg-egy család a gyerkőce hangját, akkor és csak akkor kellett meggyújtani a családhoz tartozó mécesest, hogy ezzel segítse őt a "haza találásban". Amikor az egész család együtt volt, akkor lehetett kibontani a téglán lévő borítékot és felolvasni a rajta lévő szöveget. Ezek után már más "dolga" nem is volt a családnak, mint, hogy a falra rajzolt kandallót a téglájával építse ... és ez a "rituálé" 26-szor megismétlődött.

Hihetetlenül szép látvány és érzés volt, ahogy egyre több és több méceses lángja világított.

Ezután következtek a "Produkciók" és mivel a dalszöveg papírok kidíszítésére már nem maradt időnk, mindenki hazavitte őket és az óvoda első napjára telis tele rajzolva kapjuk majd vissza őket.

"Duruzsol a tűz, darazsol a hó. Ilyenkor idebent, együtt lenni jó"

Jó volt együtt "angyalt lesni" és egy kicsit megpihenni.